

Us saludem els cantaires
per la Pasqua d'aquest any,
així ho fan els cistellaires,
escolteu els nostres cants.

*Som vilatortins,
nascuts a prop del pins,
som vilatortins
els cantaires més fins.*

Allà baix la font Noguera
assentats en aquells bancs,
escoltant l'aigua riallera,
deixem sentir nostres cants.

O, primavera que ets formosa,
ser vilatortí n'és d'envejar.
o poncella que desclosa,
els amors vens a flairar.

Als racons de nostra vila,
cada racó hi ha un jardí,
un jardí de flors de lila,
també n'hi ha de llessamí.

Les floretes bosquetanes
que trobem prop del camí,
fan ramell nostres onzelles
per posar-lo sobre el pit.

El poble de Vilatorça
n'és el més bonic que hi ha,
l'estimem perquè és ben nostre:
visca, doncs, sant Julià.

Oidà !

Fou estrenada la diada de Pasqua de l'any 1947 (Núm. 3).

a Sant Julià de Vilatorça, dirigida per l'autor.

En versió a tres veus de Santi Riera, el 1996